

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
8 У 17769/17
Дана 05.02.2021. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић, председника већа, Јелице Пајовић и Тамаре Брешковић Станишљевић, чланова већа, са судијским помоћником Јеленом Кулић Гајевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца пок. АА бив. из ..., чији је правни следбеник ББ из ..., ..., чији је пуномоћник Биљана Р. Зарић, адвокат из Београда, Ресавска 5/1/4, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије – Сектора за имовинско-правне послове, Београд, Кнеза Милоша 20, ради поништаја решења број: 465-01-00837/2017-07 од 23.10.2017. године, уз учешће заинтересованог лица „Коридори Србије” д.о.о. Београд, Краља Петра 21, у правној ствари експропријације – предаје у посед непокретности, након усмене јавне расправе одржане дана 04.02.2021. године, у нејавној седници већа одржаној дана 05.02.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора

Образложење

Оспореним решењем дозвољава се предаја у посед непокретности ближе описане у диспозитиву правноснажног решења Одељења за привреду и имовинско-правне послове општине Лајковац, број: 465-145/2016-04 од 30.03.2017. године, на којој је установљено право службености прелаза проводника далековода на кат. парцели број ... – њива, 4. класе у површини од 0.66.69 ха, што чини површину од 324 m², уписана у лист непокретности број ... КО ..., као приватна својина АА из ..., ул. ..., у својину Републике Србије – кориснику експропријације „Коридори Србије” доо Београд, а све у циљу изградње и реконструкције далековода 10 kV, ТС „Лајковац 2” - ТС „Рубрибреза”, а у вези са изградњом дела аутопута Е-763 Београд – Јужни Јадран,

деоница Београд – Љиг – Пожега, пре правноснажности одлуке о накнади за непотпуно експроприсану непокретност (очигледном омашком уместо у корист, наведено у својину). Правноснажни решењем од 30.03.2017. године усваја се предлог Коридори Србије д.о.о. Београд па се у корист предлагача, за потребе изградње и реконструкције далековода 10 kV, ТС „Лајковац 2” - ТС „Рубрибреза”, а у вези са изградњом дела аутопута Е-763 Београд – Јужни Јадран, деоница Београд – Љиг – Пожега, у корист Републике Србије, за потребе корисника експропријације Коридори Србије д.о.о. Београд, на територији општине Лајковац, врши непотпуна експропријација, и то установљењем права службености пролаза далековода на кп. бр. ..., њива 4. класе у пов. од 0.66.69ha, од границе са кп. бр. ... до границе са парцелом број ... од североистока ка југозападу у ширини од 6m и у дужини од 59,8m, што чини површину од 324m², уписана у лист непокретности бр. ... КО ..., приватна својина АА из ..., ул. ... (тачка 1). Накнада за непотпуно експропријацију одредиће се у посебном поступку, након правоснажности овог решења (тачка 2). Корисник непотпуне експропријације обавезан је да у року од 15 дана од дана правоснажности овог решења поднесе овом органу писмену понуду о облику и висини накнаде за непотпуно експроприсану непокретност (тачка 3). Корисник непотпуно експроприсане непокретности стиче право уласка у посед непокретности даном правоснажности одлуке о накнади, односно даном закључења Споразума о накнади (тачка 4). Трошкове поступка сноси корисник непотпуно експроприсане непокретности (тачка 5).

Тужбом поднетом дана 23.11.2017. године, преко пуномоћника, пок. АА из ..., правни претходник тужиле, оспорио је решење туженог наводећи да тужени орган приликом доношења побиијаног решења није имао у виду да део непокретности катастарске парцеле број ... КО ... у површини од 324 m² на којој је установљено право службености прелаза проводника далековода никада није идентификован – обележен од стране надлежне геодетске службе. Наводи да геометар никада није на терену измерио нити је показао о којих се то 324 m² ради, нити је геометар сачинио скицу тог дела парцеле, а нарочито то није учинио у присуству вештака шумарске и вештака пољопривредне струке. Стога је нејасно на који је начин вештак шумарске струке идентификовао предметни део парцеле у површини од 324 m² на ком је установљена службеност и на основу чега је утврдио количину дрвне масе на том делу парцеле. Указује да иста примедба стоји за вештака пољопривредне струке. Поред тога, наводи да је чињеница да је предметна парцела градско грађевинско земљиште, све како је у листу непокретности ... КО ... уписано, а да се вештак грађевинске струке није изјаснио у досадашњем току поступка да ли на парцели постоје грађевински објекти, као и о вредности предметне парцеле. Из тих разлога није закључен споразум о накнади, а увођењем у посед корисника експропријације онемогућиће се да се ти параметри накнадно обезбеде и да се утврди и надокнади штета коју тужилац због установљене службености трпи. Из свега наведеног и из свих осталих доказа у списима очигледно је да корисник експропријације није претходно утврдио потребне елементе за одређивање висине накнаде за установљено право службености прелаза проводника далековода на кат. парцели број 90 уписаној у лист непокретности 418 КО ... у површини од 324 m², а све у смислу одредби члана 31. став 1. тачка 7) наведеног закона. Произлази да побиијано решење није на закону засновано и то чињенично стање није утврђено, па је на тако утврђено чињенично стање погрешно примењен материјални пропис. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи решење туженог и

обавеже туженог да тужиоцу надокнади трошкове спора у износу од 20.000,00 динара на име састава тужбе и таксе на тужбу и пресуду. С обзиром да је током управног спора, дана 13.03.2019. године, тужилац АА умро, да је у међувремену одржана оставинска расправа и донето решење јавног бележника ... УПП 112/19 О. бр. 431/19 веза, према ком решењу се за јединог наследника оглашава ББ из ... – супруга пок. АА бив. из ..., поступак је преузела ББ, правни следбеник тужиоца. У својој речи на расправи, тужиља је преко пуномоћника остала при наводима из тужбе и постављеном тужбеном захтеву, као и при свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Нарочито је указала да предметна парцела представља ужу грађевинску зону, која је и у листу непокретности уписана као грађевинско земљиште а чију вредност као такве није вештачио, односно процењивао вештак грађевинске струке, већ вештак пољопривредне струке према тренутном стању тог земљишта. Сматра да у проведеном поступку није правилно утврђен ни део на предметној парцели за који је утврђено право службености, односно да геометар, осим што је био присутан на лицу места, није правилно определио-омеђио део парцеле предвиђене за успостављену службеност. У вези са тим указује да у предметном случају није сачињена скица мерења. Указујући на незаконитост оспореног решења истиче да је у предметном случају извршено правно насиље јер пре доношења решења није утврђена испуњеност услова у погледу правилног утврђивања вредности земљишта за које је потребно одредити накнаду, при чему та накнада до данас није одређена ни у поступку пред надлежним судом. Других предлога у допуну доказног поступка нема. Прецизирала је трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе, 18.000,00 динара на име приступа на одржаној расправи и 9.000,00 динара за приступ на једној неодржаној расправи, увећане за трошкове таксе по одмерењу суда.

Тужени је у одговору на тужбу који је примљен у суд 13.12.2017. године, навео да тужиља није навела нове чињенице нити приложила нове доказе, па остаје при разлозима изнетим у оспореном решењу уз предлог да се тужба одбије као неоснована.

Заинтересовано лице „Коридори Србије” д.о.о. из Београда, није доставило одговор на тужбу, која му је, према повратници садржаној у списима предмета, достављена на одговор дана 17.01.2020. године.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 04.02.2021. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), у присуству пуномоћника тужиље ББ из ..., а у одсуству уредно позваних туженог и заинтересованог лица, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари и навода изнетих на усменој јавној расправи, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, након усмене јавне расправе одржане у смислу одредаба члана 2, члана 33. став 1, члана 34. став 2. и члана 38. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима предмета и образложењу оспореног решења, заинтересовано лице „Коридори Србије” д.о.о. из Београда на основу члана 35. Закона о експропријацији, поднео је туженом захтев за предају у посед непокретности ближе описане у диспозитиву оспореног решења пре правноснажности одлуке о накнади за непотпуно експроприсану непокретност у ком захтеву се наводи да је ради несметаног извођења предвиђених радова на изградњи дела аутопута Е-763 Београд – Јужни Јадран, деоница Београд – Љиг – Пожега, неопходно дозволити кориснику непотпуне експропријације да ступи у посед наведене непокретности како не би дошло до застоја у извођењу радова, повећања трошкова целе инвестиције због стајања механизације и људи, угрожавања технологије и динамике радова, чиме би и квалитет објекта био доведен у питање. Тужени је након разматрања и оцене поднетог захтева нашао да је захтев основан. Цитирајући одредбу члана 35. став 4. Закона о експропријацији, којом је предвиђено да ће се, ако се непокретност експроприше ради изградње објекта за производњу, пренос или дистрибуцију електричне енергије или за изградњу линијских инфраструктурних објеката, на захтев корисника експропријације, извршити предаја те непокретности ради привођења намени на основу коначног решења о експропријацији, под условом да корисник експропријације докаже да је извршио обавезу из става 2. овог члана којим је прописано да се неће дозволити предаја у посед кориснику експропријације пре правноснажности одлуке о накнади, уколико корисник експропријације претходно није утврдио елементе потребне за одређивање накнаде за експроприсани објекат у смислу члана 31. тачка 7. Закона о експропријацији. Тужени је нашао да је правноснажним решењем Одељења за привреду и имовинско-правне послове општине Лајковац број: 465-145/2016-04 од 30.03.2017. године, ради изградње дела аутопута Е-763 Београд – Јужни Јадран, деоница Београд – Љиг – Пожега, установљено право службености прелаза на непокретности ближе описаној у диспозитиву тог решења. Уз захтев је приложена понуда корисника експропријације број: 03-465-675/2016-6 од 18.04.2017. године за умањену вредност земљишта, биљне и шумске засаде. Списима предмета приложени су налази и мишљења судског вештака дипл. инж. пољопривреде ... од 18.10.2016. године и од 12.12.2016. године, а списима је приложен и записник о споразумном одређивању накнаде сачињен дана 19.06.2017. године у чији увид је утврђено да споразум о накнади није постигнут, па је орган донео закључак да се списи предмета проследи Основном суду у Убу ради одређивања накнаде за непотпуно експроприсано земљиште у ванпарничном поступку. Након разматрања захтева и приложене документације, а посебно имајући у виду да су, уз захтев, поднети докази о елементима потребним за одређивање висине накнаде за експроприсане непокретности, као и чињеницу хитности изградње дела наведеног аутопута, оценио је да су испуњени услови из члана 35. Закона о експропријацији и одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 35. став 1. Закона о експропријацији („Службени гласник РС”, број 53/95), прописано је да на захтев корисника експропријације, министарство надлежно за послове финансија може одлучити да се кориснику експропријације непокретност преда пре правоснажности одлуке о накнади за експроприсану непокретност, односно пре дана закључења споразума о накнади за експроприсану непокретност, али не пре доношења другостепеног решења поводом жалбе против решења о експропријацији, ако оцени да је то неопходно због хитности изградње

одређеног објекта или извођења радова, а ставом 2. истог члана, прописано је да се неће дозволити предаја у посед кориснику експропријације пре правноснажности одлуке о накнади, односно пре закључења споразума о накнади, уколико корисник експропријације није претходно утврдио потребне елементе за одређивање висине накнаде за експроприсани објекат, у смислу члана 31. тачка 7) овог закона.

Одредбом члана 35. став 4. истог закона, прописано је да ако се непокретност експроприше ради изградње објекта за производњу, пренос или дистрибуцију електричне енергије, или за изградњу линијских инфраструктурних објеката, на захтев корисника експропријације извршиће се предаја те непокретности ради привођења намени на основу коначног решења о експропријацији, под условом да корисник експропријације докаже да је извршио обавезу из става 2. овог члана.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 7) наведеног закона, прописано је да решење којим се усваја предлог за експропријацију нарочито садржи обавезу корисника експропријације да у року од 15 дана од дана правоснажности решења о експропријацији општинској управи поднесе писмену понуду о облику и висини накнаде за експроприсану непокретност.

Имајући у виду наведено чињенично стање ове управне ствари и цитиране одредбе закона, правилно је, по оцени Управног суда, тужени оспореним решењем дозволио предају у посед предметне непокретности описане у диспозитиву правоснажног решења Одељења за привреду и имовинско-правне послове општине Лајковац, број: 465-145/2016-04 од 30.03.2017. године, будући да је корисник експропријације, овде заинтересовано лице, уз захтев поднео писмену понуду о облику и висини накнаде у смислу члана 35. ст. 1. и 4, у вези са чланом 31. став 1. тачка 7) Закона о експропријацији, чиме су испуњени законски услови за доношење решења.

Суд је ценио тужбене наводе тужиље да у спроведеном поступку није правилно утврђен део на предметној парцели за који је утврђено право службености, те да геоматар, осим што је био присутан на лицу места, није правилно определио – омеђио део парцеле предвиђен за установљену службеност, али су ти наводи неосновани. Ово стога што су правоснажним решењем Одељења за привреду имовинско-правне послове општине Лајковац, број: 465-145/2016-04 од 30.03.2017. године, одређене мере и границе установљења права службености пролаза далеководна на предметној катастарској парцели, да су записнике о обезбеђењу доказа вештаци доставили том органу, те да из списка предмета произлази да је предметна парцела идентификована од стране геометра и да је вештачење вршено у присуству геометра, а да је релевантни доказ за предају предметне непокретности да је корисник експропријације поднео писмену понуду о облику и висини накнаде која је у складу са стањем у списима предмета. При томе, тужилца наводе у вези са накнадом за непотпуно експроприсано земљиште може истицати у ванпарничном поступку, који је према стању у списима предмета у току пред надлежним основним судом.

Суд је ценио и остале тужбене наводе, али је нашао да нису од значаја код наведеног чињеничног и правног стања.

Налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех тужиље. у спору, па је, применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 05.02.2021. године, 8 У 17769/17

Записничар
Јелена Кулић Гајевић,с.р.

Председник већа – судија
Биљана Шундерић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ